

Naša največja moč ni v tem, da nikoli ne pademo, temveč v tem, da po vsakem padcu vstanemo

Dokončno ste poraženi takrat, ko se prenehate boriti

Tekst: **Janez Žezlina**

Ko vam stvari ne gredo najbolj od rok, vztrajajte in dajte vse od sebe. Na ta način boste bistveno bližje dosegli svojega cilja, obenem pa si ne boste imeli kaj očitati tudi v primeru, če ne boste uspeli – vsaj poraženi ne boste.

Ena izmed najbolj znanih zgodb o slavnem angleškem zmagovalcu v 2. svetovni vojni in kasnejšem predsedniku vlade Winstonu Churchillu govori o znamenitem predavanju, ki ga je imel na eni izmed angleških univerz. V veliki predavalnici fakultete se je gnetlo študentov. Churchill je prišel na govorniški oder, najprej čakal v tišini in s tem dvignil napetost in pričakovanje, zatem pa izrekel enega izmed danes najbolj citiranih stavkov: »Nikoli, nikoli, nikoli, nikoli ne obupajte.« Nato je odšel z odra, na veliko začudenje vseh zbranih študentov, ki so ostali odprtih ust, takoj zatem pa začeli z gromkim aplavzom.

Sam se tega čudovitega stavka večkrat spomnim, še posebej v trenutkih, ko mi ne gre najbolj od rok, v trenutkih, ko imam občutek, da se je vse zarotilo proti meni.

Lahko bi rekel, da sem imel ta citat v mislih tudi takrat, ko sem v svojih srednješolskih letih igral na teniškem tek-

movanju v Mengšu in izgubljal. Nasprotnik je vodil 3:1, pa 5:2, pa nato 7:4; kljub vsemu nisem obupal in sem še vedno verjel v svoj uspeh. Tekmec je dobil igro in povedel 8:6, kar je pomenilo, da je potreboval samo še eno igro in tekme bi bilo konec. V tistih trenutkih sem si rekel, da moram vztrajati in se boriti, potem pa pač bo, kar bo. Ob tem sem si ves čas pred očmi slikal prizor, kako grem po tekmi do mreže, kjer mi nasprotnik čestita za zmago. In res sem dobil naslednjo igro, pa še naslednjo in izenačil. Odločala je podaljšana igra, kjer sem ponovno slabo začel in kar naenkrat sem se spet soočil z velikanskim, praktično neulovljivim zaostankom in šestimi zaključnimi žogicami za tekmeča. V tistem trenutku sem si rekel: »Okej, prišel si daleč, boril si se in dal vse od sebe, poskusi še enkrat, točko po točko, potem pa bo, kar bo. Ne bom si imel kaj očitati, ker bom vedel, da sem dal vse od sebe in da sem se boril do zadnjih atomov moči.« Zaostanek se je

začel počasi, a vztrajno zmanjševati in kmalu sva bila skupaj – 6:6! Ob menjavi strani sem Andraža pogledal v oči in v njih videl, da je zmaga moja in kmalu se mi je tudi v realnosti odvrtel film, ki sem si ga prej samo miselno predstavljal: Andraž mi je čestital ob zmagi.

Prepričan sem, da mi je do te (in še kar nekaj podobnih) zmage pomagala trda odločenost vztrajati do konca, ne glede na rezultat, pripravljenost razdeliti večji cilj na manjše etape, ki so lažje dosegljive, ter zmožnost miselne vizualizacije, kjer sem si živo predstavljal, kako uživam v pozitivnih posledicah po realizaciji cilja.

Zato menim, da je vztrajnost stvar pozitivne naravnosti in trdne volje, ki se ju da razviti s samodisciplino in zavestnim treningom pozitivnega načina razmišljanja, in da lahko omenjeni nasvet uporabimo tudi na ostalih področjih našega življenja.

Naj zaključim s poučno zgodbico o še enem velikem umu. Thomas Alva Edison velja v zgodovini znanosti za enega največjih in najplodnejših izumiteljev. Po njegovem mnenju pa mu je do cele vrste njegovih izumov pomagala predvsem vztrajnost in trdno delo, in ne večja inteligenca. Tako je za enega izmed izumov naredil preko 3.000 neuspešnih testiranj. Ko so ga novinarji vprašali, kako da ni dokončno obupal po tako velikem številu neuspešnih poskusov, in kaj je tisto, kar mu še daje elan za vztrajanje, jim je odvrnil: »Odkril sem 3.000 poskusov, kako stvar ne more delovati, kar pomeni, da sem 3000-krat bližje odkritju načina, ki bo deloval.« Kako čudovita logika in kako močno orodje, da dosežemo tisto, kar si zastavimo!